

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของประเทศไทยวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปากับแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของประเทศไทย วิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รูปแบบซิปปาที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 77 คน จาก 2 ห้องเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนเขวาไร่ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26 ตำบลเขวาไร่ อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) แยกเป็นกลุ่มทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา คือห้อง ม.1/1 จำนวน 45 คน และกลุ่มควบคุมจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ คือห้อง ม.1/4 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบซิปปา แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบวัดความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test แบบ Independent Samples การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องลักษณะทางกายภาพของประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ รูปแบบการสอนซิปปา มีประสิทธิภาพ 80.68/81.85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของ ประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รูปแบบซิปปา มีค่าเท่ากับ 0.6938 และแบบปกติ มีค่าเท่ากับ 0.1868

3. ผู้เรียนที่เรียนเรื่องลักษณะทางกายภาพของ ประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียน เรื่อง ลักษณะทาง กายภาพของประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบซิปปา อยู่ในระดับ ดี ($\bar{X} = 4.01$) ส่วนผู้เรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปกติ มีความใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับ พอใช้ ($\bar{X} = 3.36$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของ ประเทศไทยวิชาสังคมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบซิปปากับแบบปกติ มีประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

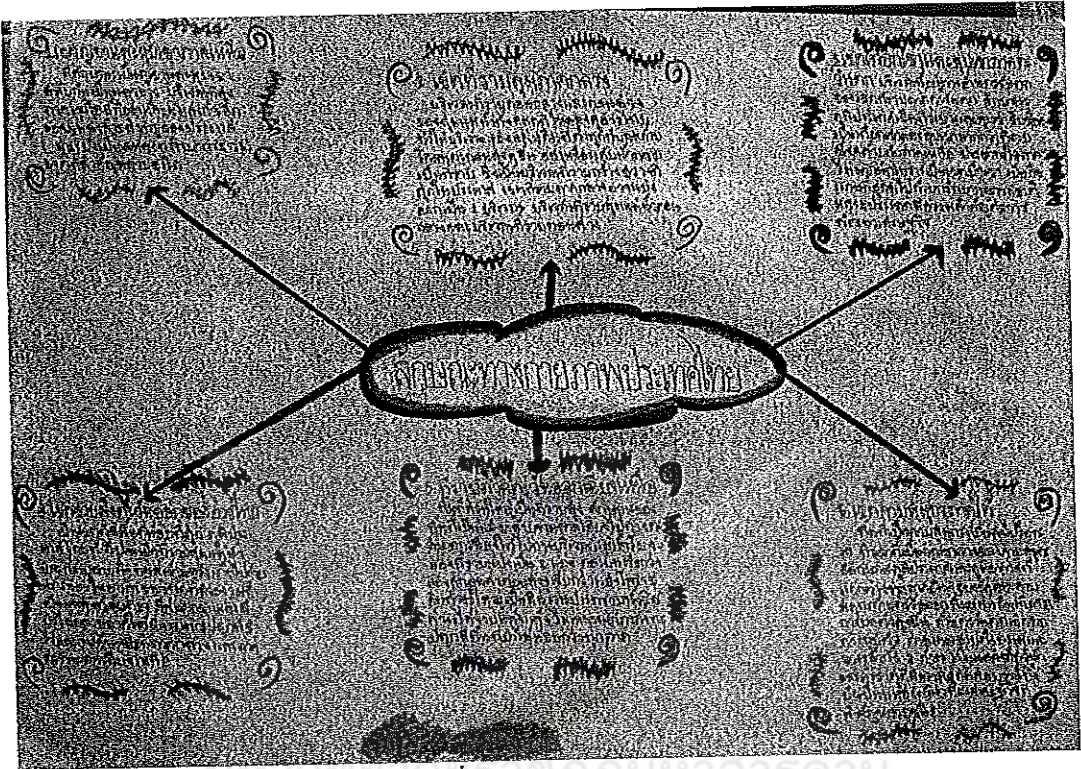
1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รูปแบบซิปปา ได้ค่า E1/E2 เท่ากับ 80.68/81.85 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ซึ่งอาจเป็นผลเนื่องมาจากการที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ได้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ และวิธีการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา เทคนิค วิธีการจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และได้ผ่านการตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองสอนจริง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรยุทธ เลิศพลสถิต (2550 : 156) ที่พบว่า แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.44 / 80.12 และ ผลการวิจัยของ รุ่งลาวัลย์ เดิมทำรัมย์ (2547 : 103) ที่พบว่า แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง โคลงโลกนิติ วิชาภาษาไทย ท 306 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.24 / 84.52

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เรื่อง ลักษณะทางกายภาพของ ประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6938 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของค่าดัชนีประสิทธิผล

คือ 0.50 และค่าดัชนีประสิทธิผลของของการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเท่ากับ 0.1868 ซึ่งอาจเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อสอบที่ค่อนข้างยาก (มีค่าความยากง่าย 0.33-0.58) และมีข้อสอบที่วัดความจำเพียง 15 ข้อ จากทั้งหมด 60 ข้อ (ภาคผนวก ข หน้า 195-197) ทำให้นักเรียนที่เรียนแบบปกติ ที่เน้นเพียงด้านความรู้ความจำได้คะแนนค่อนข้างน้อย ส่วนนักเรียนที่เรียน โดยใช้รูปแบบซิปปา เป็นการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ด้วยกระบวนการกลุ่ม และด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระบวนการเรียนการสอน 7 ขั้นตอน ตามรูปแบบซิปปา ช่วยให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมในการเชื่อมโยง ความรู้เก่าและความรู้ใหม่ ได้ฝึกกระบวนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริงและคงทน นักเรียนได้ตรวจสอบ วิเคราะห์ ประเมินค่า และปรับเปลี่ยนความรู้ ทำให้เห็นภาพรวมของสิ่งที่เรียนรู้ และมีโอกาสได้สังเคราะห์ความรู้ เพื่อแสดงความรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วีรยุทธ เลิศพลสถิต (2550 : 156) ที่พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เท่ากับ 0.6358 และผลการวิจัยของ สุพงษ์ นุษดี (2549 : 94) ที่พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เท่ากับ 0.5956

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่องลักษณะทางกายภาพของ ประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (ค่าเฉลี่ย 49.11) สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ (ค่าเฉลี่ย 30.75) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบซิปปา มีลักษณะแตกต่างจากการสอนแบบปกติ ที่มุ่งเน้นที่ความจำ และความเข้าใจ ของนักเรียน ส่วน การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ ประเมินค่า ไม่ได้ได้รับการเน้นเท่าที่ควร ส่วนรูปแบบซิปปา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการใช้กิจกรรมที่หลากหลายช่วยให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นการเปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ค้นพบความรู้ สามารถสรุปความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความจำ ความเข้าใจ และการนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา นักเรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม การนำเสนอ ผลงานวิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล การอภิปรายแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น ทำให้เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ทำให้เกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก ส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา

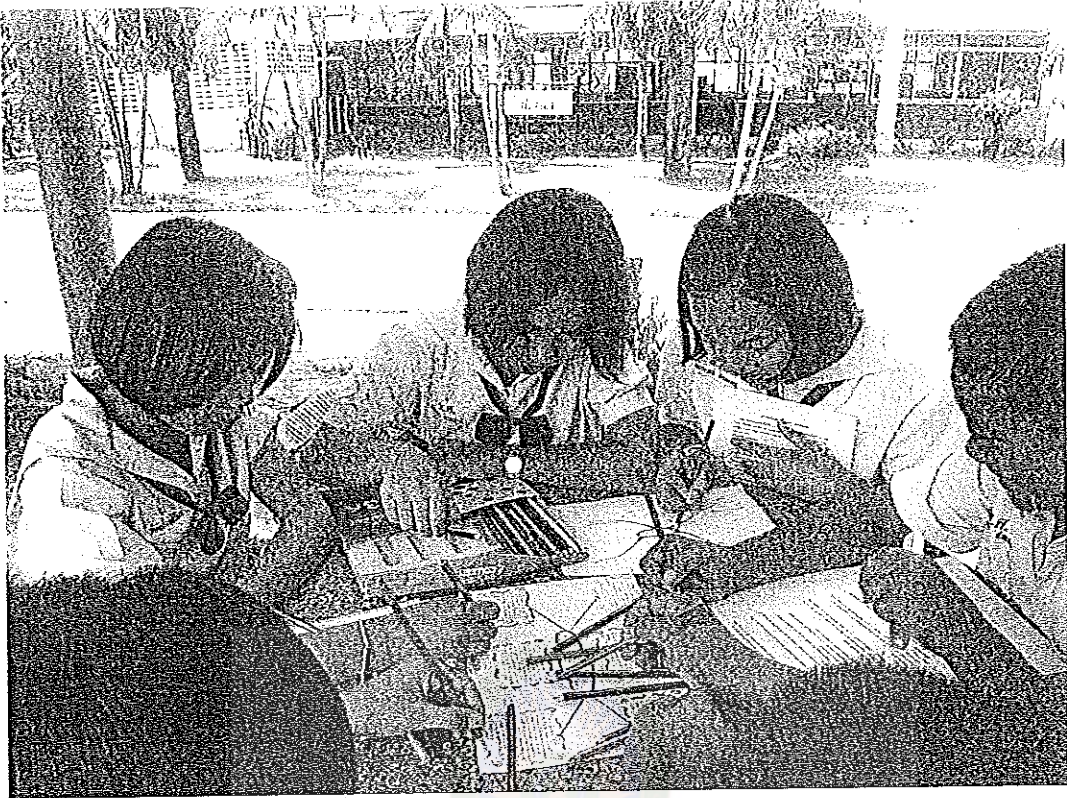
อารมณ์ และสังคม มีการสร้างสรรค์ผลงาน นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้
อย่างมีความหมายต่อผู้เรียน ดังตัวอย่างผลงานนักเรียนในภาพนี้

แผนภาพที่ 4 ตัวอย่างผลงานนักเรียน

ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาวิตรี ยิ้มช้อย (2548 : 73) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA Model) มีผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และ ความคิดสร้างสรรค์ สูงกว่าการใช้วิธีสอนแบบปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิตา พรชัย (2548 : 73) ที่พบว่า การจัดการเรียนสอนโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม มีการวัดผลประเมินผลในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจที่จะแสดงออกซึ่งความสามารถ และศักยภาพของตนเองออกมาในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนั้นยังสามารถที่จะช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถกับสมาชิกในกลุ่ม เป็นที่ยอมรับของคนอื่น ได้ดี

4. จากผลการวิจัยที่พบว่าค่าเฉลี่ยจากการประเมินความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนหลังเรียน เรื่อง ลักษณะทาง ภายภาพของประเทศไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รูปแบบชิปป่า คือ 4.01 ซึ่งอยู่ในระดับ ดี ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แต่ค่าเฉลี่ยจากการประเมินความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียน หลังเรียน ที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบปกติ คือ 3.36 ซึ่งอยู่ในระดับ พอใช้ ตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะการสอนแบบปกติ เน้นที่การเรียนในห้องเรียน โดยครูเป็นผู้ จัดกิจกรรมเพียงฝ่ายเดียว ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปป่า ช่วยให้นักเรียน ได้มี ส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติกิจกรรม เป็นการเปิด โอกาสให้นักเรียน ได้ศึกษา ค้นคว้า จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน แล้วนำมาปฏิบัติกิจกรรม ทั้งกิจกรรมเดี่ยว และ กิจกรรมกลุ่ม นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรม สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเอง สามารถสรุปความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อสมาชิกในกลุ่ม มีส่วนร่วมในการ อภิปรายแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น มีความพร้อมที่จะยอมรับประสบการณ์ใหม่ ๆ กิจกรรม ในห้องเรียนทำให้นักเรียนมีความสนใจให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรม และทำงานกลุ่ม กับเพื่อนอย่างมีความสุข ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข และมีแรงจูงใจในการ ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ต้องการรู้ อย่างกว้างขวาง ทั้งใน โรงเรียนและนอกโรงเรียน ตัวอย่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในภาพนี้

ภาพที่ 1 การทำกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน

ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วนิกา พรชัย (2548 : 73) ที่พบว่า การจัดการเรียนสอน โดยผ่านกระบวนการกลุ่ม มีการวัดผลประเมินผลในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้เป็นรายกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเรียน มีความกระตือรือร้น และมีความตั้งใจที่จะแสดงออกซึ่งความสามารถ และศักยภาพของตนเองออกมาในรูปแบบต่าง ๆ นอกจากนั้นยังสามารถที่จะช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถกับสมาชิกในกลุ่ม เป็นที่ยอมรับของคนอื่นได้ดี และงานวิจัยของ รัฐสุดา สุครักษ์ (2551 : 71) ที่ว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนชิปปา และวิธีการทางประวัติศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 4.52 ซึ่งอยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบชิปปา ไม่ได้พัฒนาเฉพาะด้านความจำแต่อย่างเดียว แต่ช่วยพัฒนาตั้งแต่ความจำไปจนถึงการประเมินค่า และยังช่วยพัฒนาความใฝ่เรียนรู้ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์อื่น ๆ ได้ด้วย ครูผู้สอน ที่จะนำเอาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ

ชิปไปไปใช้ ควรที่จะมีการวางแผนและเตรียมตัวให้พร้อมก่อนทำการสอน ทำการศึกษาและทำความเข้าใจผู้เรียน จัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เตรียมวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เรียบร้อย กิจกรรมและใบงานที่จัดให้ควรมีความหลากหลาย เพราะจะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น และสนใจในกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการกลุ่ม สามารถสร้างความรู้ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และควรให้มีการเสริมแรง เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปไป เป็นไปอย่างสมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพ

1.2 ควรนำผลการวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบชิปไปไปประยุกต์และปรับใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ในแต่ละกลุ่มสาระด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพื่อทำการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบชิปไปกับวิชาในสาระอื่น ๆ ในแต่ละระดับชั้น และอาจแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจและความพึงพอใจ

2.2 ควรนำผลการวิจัยนี้ไปเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนกับผลการวิจัยในรูปแบบการสอนแบบอื่น ๆ จากนั้นก็ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เพื่อหาความแตกต่างต่อไป